

Linea Impera
ratorum

Titus

Domicianus

Nerua

Traianus

Titus primus vespasiani filius undecimus romanorum imperator; patre defuncto imponere cepit; vir certe natura benivolentissimus; virtute autem titi filii vespasianus tanti semper fecit; ut tumultuantibus quibusdam ob cupiditate imperadi dixerit aut neminem aut filium impio potitur; et merito quidem cum ob virtutem et integritatem animi titus amor et delicie humani generis habere. Nam et eloquentissimus in pace et fortissimus in bello; et clementissimus in delinquentes est habitus. Ita comis et liberalis ut nulli quicquam negaret; hoc cum reprehenderet amici; non disseret neminem a vultu principis tristem discedere oportet. Addidit et illud; recordat: quod nihil cuiquam muneri dedisset; amici die pidi. Qui et latine greceque lingue peritissimus fuit. Ideo ascari pediani viri doctissimi familiaritate delectatus est. Hic capta iudea eversis hierosolimis; templo solo equato; ad sex centa milia hominum imperfecta referuntur; licet Josephus in eo bello captus undecies centena milia ferro ac fame eo bello perisse scribat. capti quoque ad centum milia ac publice venundata. Deinde iudeis triumpharunt pater et filius eodem curru vecti subsequentem domiciano equo albo insidente. Eius triunphi monimenta rome adhuc extant. Insculpta quae candebrata et tabule veteris legis et templo ablatae apparuerunt. Excessit tandem in eadem qua pater villa pro biennium et menses duos diesque xx. quam successerat. Altero et quadragesimo etatis anno; delatusque ad sepulchrum est publico luctu; ac si parere orbati oes essent.

Domicianus titi frater et vespasianus filius duodecimus romanorum imperator; in principio principatus quotidie sibi secretum horarium sumem solebat; nec quicquam amplius quam muscas captare et pacato stilo configere; unde quidem prodicens interrogatur esse ne quispiam cum cesare. Redit priocum ne musca quidem. Neroni quae aut gallicula similio; quam patri vespasiano aut fratri moderior in primis annis est habitus; mox in ingentia vicia prouipit; libidinis; desidie; iracundie; crudelitatis; multos ex nobilibus interfecit; plerosque in exilium misit. Plurima tamen amplissima opera in cendio absunta restituit; sed oia sub titulo tantu suo ac sine ullo pristini autoris memoria. Ius quae diligenter et industrie dixit; et bibliothecas incendio absumptas impensis reparare curauit missis ad alexandriam qui describerent. demum criminibus tantum odio in se coegerunt; ut pene patris et fratribus nomine aboleuerit; et ad eam demetiam venit ut se dominum ac deum vocari scribi colique usserit. Tadem diuina superueniente vltione a suis interficunt in cubiculo; huius vero cadaver per vespitiones defatum ignominiose sepelit anno etatis sue. 35. imperii quinto decimo. Statura fuit perera. vultu modesto. ruborisque pleno. grandibus oculis. preterea pulcher maxime in sueta.

Nerua tredecimus romanorum imperator post domicianum imperator electus; ita senio perfectus. In moderate vite; tum publice tuus priuate princeps. equissimum se atque utili rei publice constitutus. hic suscepito impio cum oia ipsius imperii sceptra; ex predicto censoris tumultu offendisset; se equissimum atque utili oib; postare conatus est unde eius opera ex senatus decreto domiciani acta abrogata sunt. Vnde multi ab exilio redire. plerique vero bona sua quibus ante spoliati fuerant huius beneficio receperunt. verum post primum sui principatus annum cum iam senio permaneret et mors instaret. reipublice cauens traianum principem in filium per adoptionem accipiens; secundo et septuagesimo etatis anno moritur. Imperium vero sui anno primo et mense quarto. cuius corpus in mortis salustianis sepelientes inter deos (ex senatus decreto) retulerunt.

Traianus genere hispanus cognomino vulpi crinitus; decimus quartus romanorum trium imperator; imperium accipiens post neruanum; militari gloria urbanitate et moderatione oes principes superauit. Nam fines imperii longe et late diffudit. Germaniam transrhenanam in pristinum statum reduxit. Baciam et multis transdanubianis gentes imperio romano subegit; parthos recepit. albanis regem dedit. Euphratet et tigrinum provincias fecit; vsque ad iudeas et mare rubrum accessit. Benignus ubique terrarum ita se equaliter oibus perbuit; ut usque ad iustiani tempora in creatione principum sit acclimatius felicior sit augusto ac traiano melior. Preterea vero tante comitatis et humanitatis fuit in visendis egrotis; salutadis amicis; ut ei tanta benignitas vicio daret; unde dictum illud imperatore dignum prodijt. Talem principis imperatore esse oportere quales sibi priuatos optat habere; honores autem diuicias facultates; prima bene merentibus eque distribuit. Nihil in vita agens; quod ad communem utilitatem non pertineret. hac tanta gloria bello domiq; parta; apud seleuciam isaurie civitate perfluuius ventris periret. anno imperii eius decimo octavo mense sexto; cuius ossa romana postea delata sunt; et in urbe sepulta urna aurea in foro quod ipse struxit sub columna coelide que adhuc cernit; cuius altitudo. cxl. pedum.